

stitsministeren, det bliver da ham, som bliver interesseret i den. For øvrigt har jeg megen Interesse for disse gamle Huse, og jeg stiller mig ikke lige overfor dem, som jeg husker, at Folketingsmand Søren Kjær i sin Tid stillede sig, idet han brugte det mest uparlamentariske Udtryk, jeg nogen Sinde har hørt, om et Helligaandshus i Randers.

Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) ønskede, at der paa Seminarier og Undervisningsanstalter — det sidste er et nogenlunde almindeligt Begreb, man ved ikke, hvad det er for Undervisningsanstalter, om det er de højere eller dem alle — skulde gives Kendskab til Alkoholens Væsen og Virkninger, og at det skulde indføres som obligatorisk Fag. Jeg tør ikke love det ærede Medlem, at det kan ske, i alt Fald ikke som selvstændigt obligatorisk Fag, men jeg er paa det rene med, at det ærede Medlem har Ret i, at et saadant Kendskab hos de vordende Lærere er af Betydning for dem senere hen og kan blive, tror jeg, mere frugtbringende end det, min ærede Kollega her talte om: Statistisk Bureaus Arbejde med denne Sag. Jeg skal interessere mig for, at det bliver noget af det, som der undervises i paa Seminarierne, selv om jeg ikke tør love, at det bliver et selvstændigt Fag; der er alt for mange Fag i Forvejen. (Kvist: Det har jeg heller ikke forlangt!). Obligatorisk Fag, tror jeg dog, det ærede Medlem sagde.

Saa har jeg et Par Ord at sige til det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) og det ærede Medlem fra Bogense (Aadal). Begge de ærede Medlemmer have talt om nogle Bevillinger til Kirker, begge to paa Steder, hvor jeg er meget vel kendt, og begge have de appelleret til, at jeg som den, der var meget vel kendt paa de og de Steder, vilde støtte Sagen paa bedste Maade. Nu er der jo noget om, at Skomagernes Børn have det daarligste Fodtøj, og der, hvor man har sine bedste Venner, venter man maaske længst med at opfylde fremsatte Ønsker. Til det ærede Medlem fra Slagelse skal jeg sige, at til denne Kirke i Stilling vil Ministeriet først kunne tage Standpunkt, saa snart man har et virkelig motiveret Andragende om Sagen. Det foreligger ikke i Ministeriet. Om det

Ønske, der er fremdraget af det ærede Medlem fra Bogense, nemlig om et Tilskud til Reparation af Bogense Kirke, skal jeg sige, at Ministeriet er gennemgaaende ikke meget begærligt efter at komme til at betale Reparationer paa Kirker rundt omkring i Købstæderne. Det er maaske nok sket en enkelt Gang, men det vil i alt Fald ikke ske med min Medvirkning under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold for Statskassen.

Jeg maa maaske til Slutning fremkomme med et Par korte personlige Bemærkninger. De ærede Medlemmer forstaa godt, at jeg har været dybt rørt over den Deltagelse, der er kommen til Orde overfor mig her. Mit Navn er blevet nævnt adskillige Gange. Man har været bange for, at jeg ikke skulde befinde mig vel i det Selskab, jeg her var kommen i, i det Ministerium, jeg har den Ære at være Medlem af. Jeg har følt mig meget rørt over denne Deltagelse, og jeg er kommen til at mindes et lille Digt af Steen Steensen Blicher, et Digt til Sorgen. Jeg vil citere et Par Linier deraf. Jeg ved ikke, om det er et ganske ordret Citat, men til Brug for alle dem, der med en vis sørgmodig Stemning have udtalt deres Deltagelse, vil jeg sige:

„Ej forgæves skal Din Taare rinde,
Du, min Sjæls bedrøvede Veninde.“

Ministeren for Handel og Søfart (Weimann): Jeg kan fatte mig kort, da der er saa faa, der have haft Bud efter mig under disse Dages Forhandlinger. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte det Ønske, at vi samtidig med den længselsfuldt ventede Aktielov — jeg tror, at han understregede „samtidig“ — kunde faa en Lov om Andelsselskaber. Hvis dette Forhold havde hørt under Ministeriet for Handel og Søfart, skulde jeg være kommen nærmere ind paa det. Jeg kan nu indskrænke mig til at sige, at jeg deler det ærede Medlems Ønsker og altsaa i saa Henseende kan slutte mig til min Forgænger.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om en ny Aktielov. Nu have vi faaet den nye Kommission, som har den gamle Kommissions Arbejde at staa paa, og der vil, hvor vanskelige For-